

Karta

öfver

Malmbergskärrens Grufvor

vid Persberg

i

Fernebo socken af Vermlands län.

På grund af äldre karta och egna mätningar afslutade den 11 Dec 1893

affattad af

J. E. Jungner

Kongl. Kon. Koll. Res. den 6 Juni 1890 och 8 Juni 1892

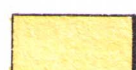
Skala 1:800.

Svartmalin.

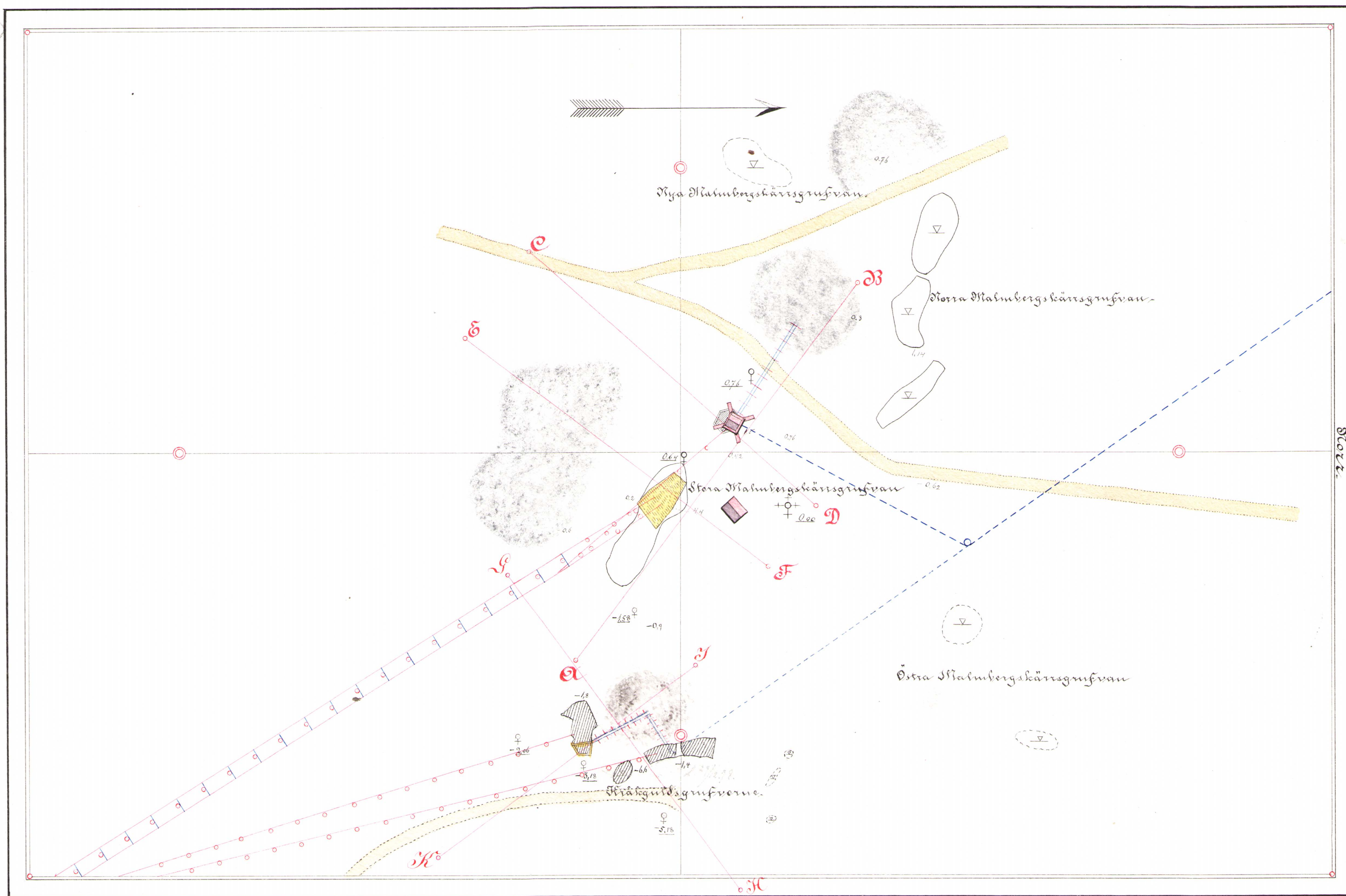
Skarn.

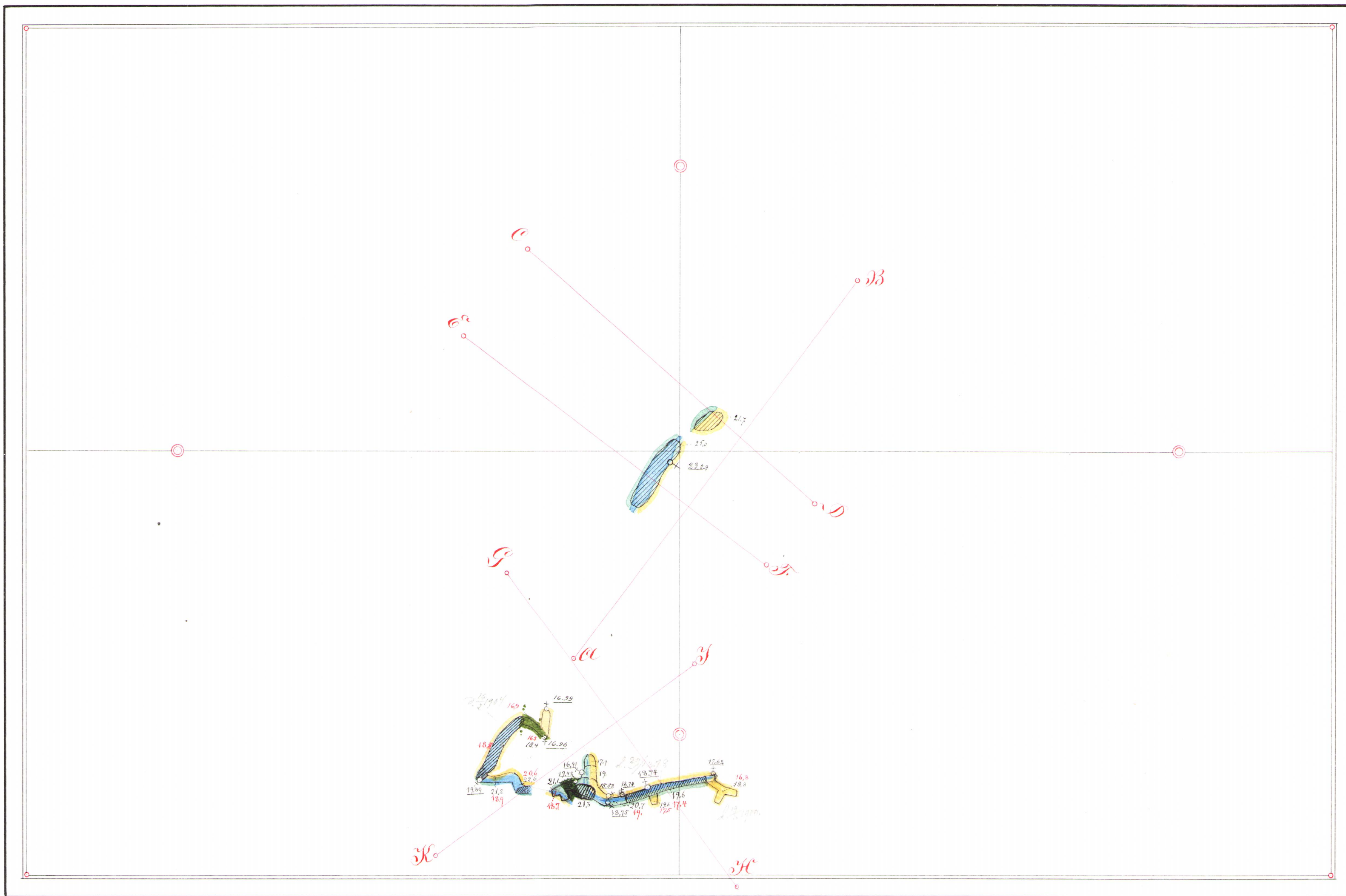

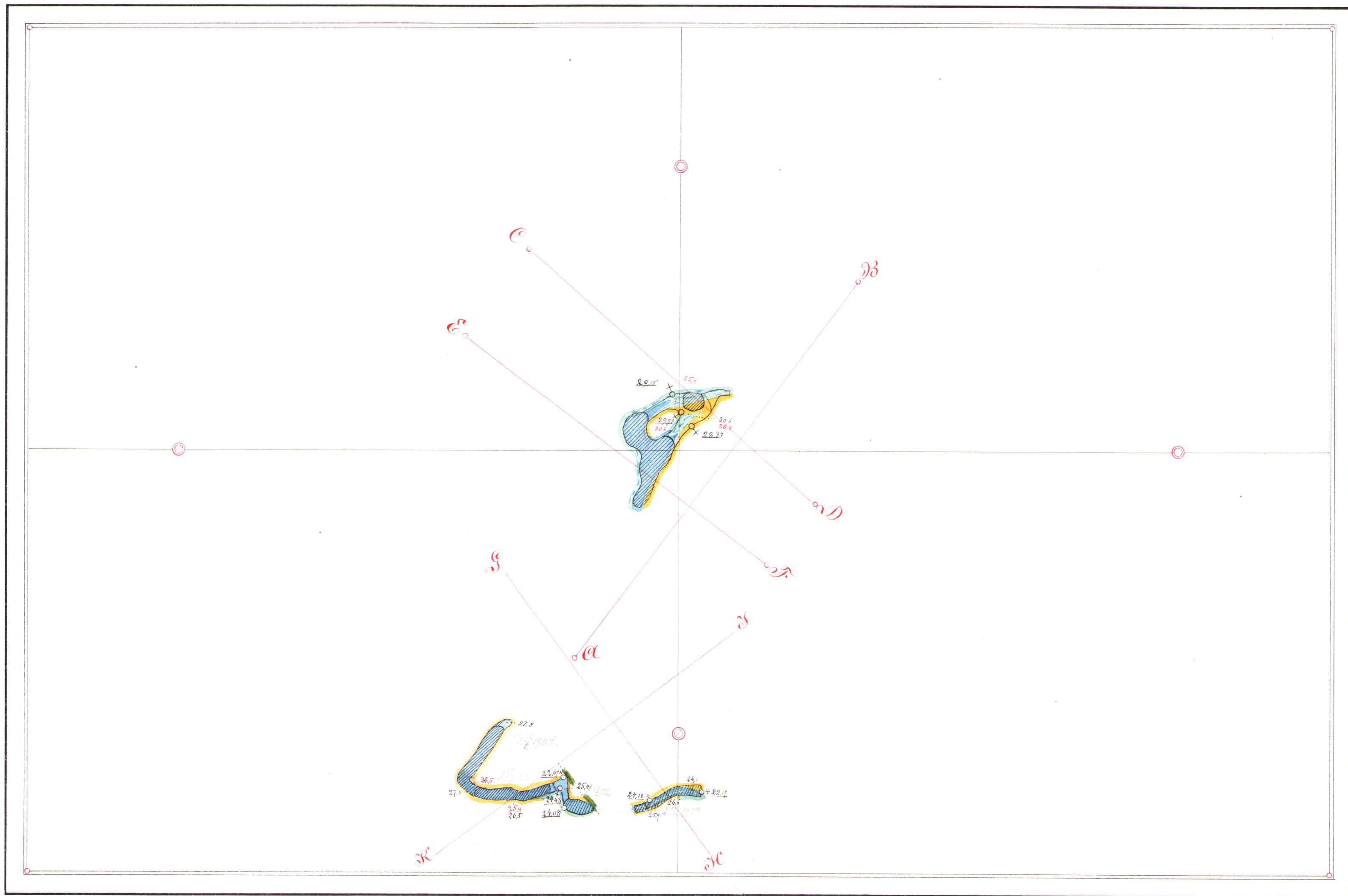
Hällflintgrus.

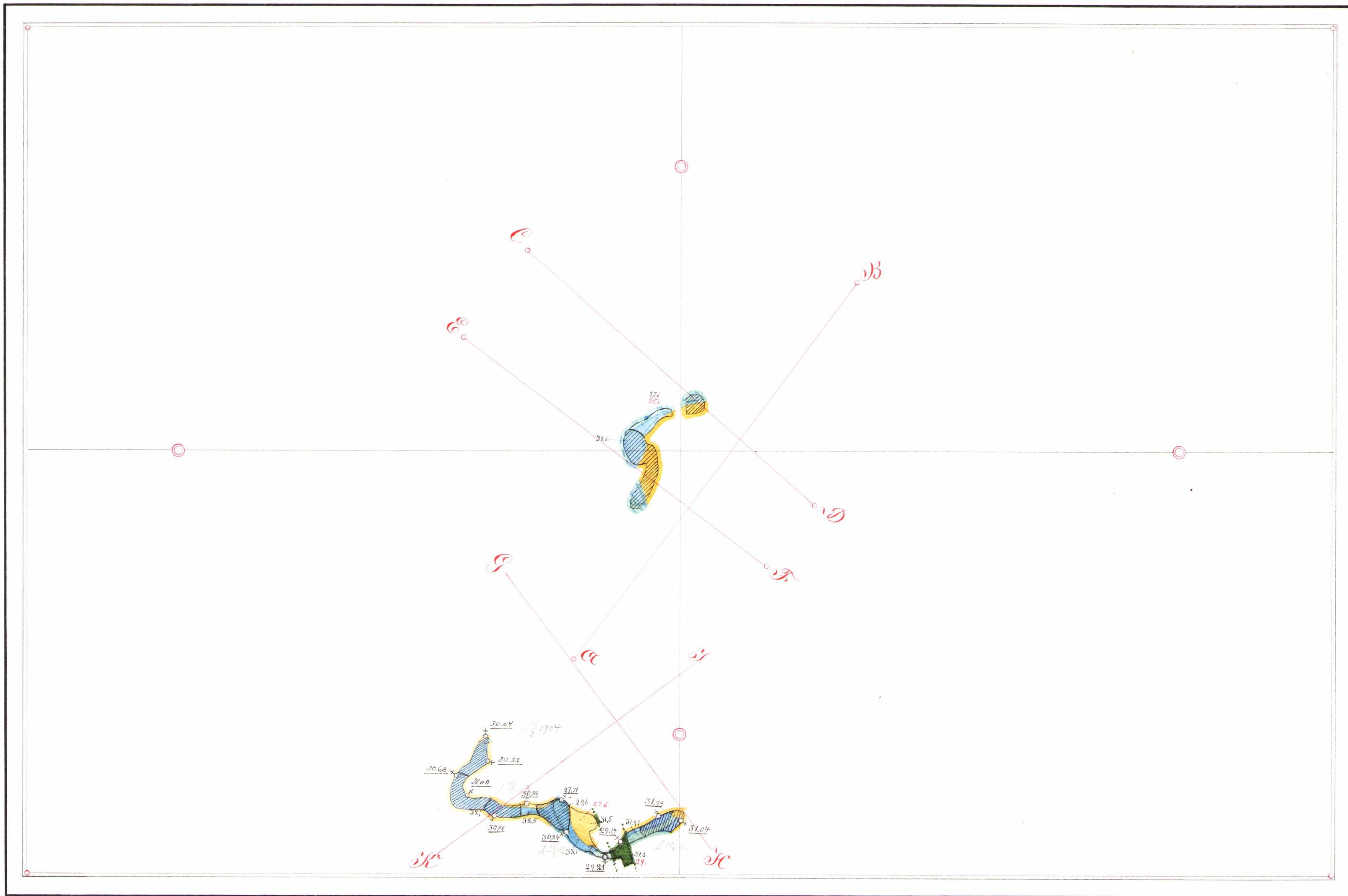
Kompletteringsmärning till denna karta

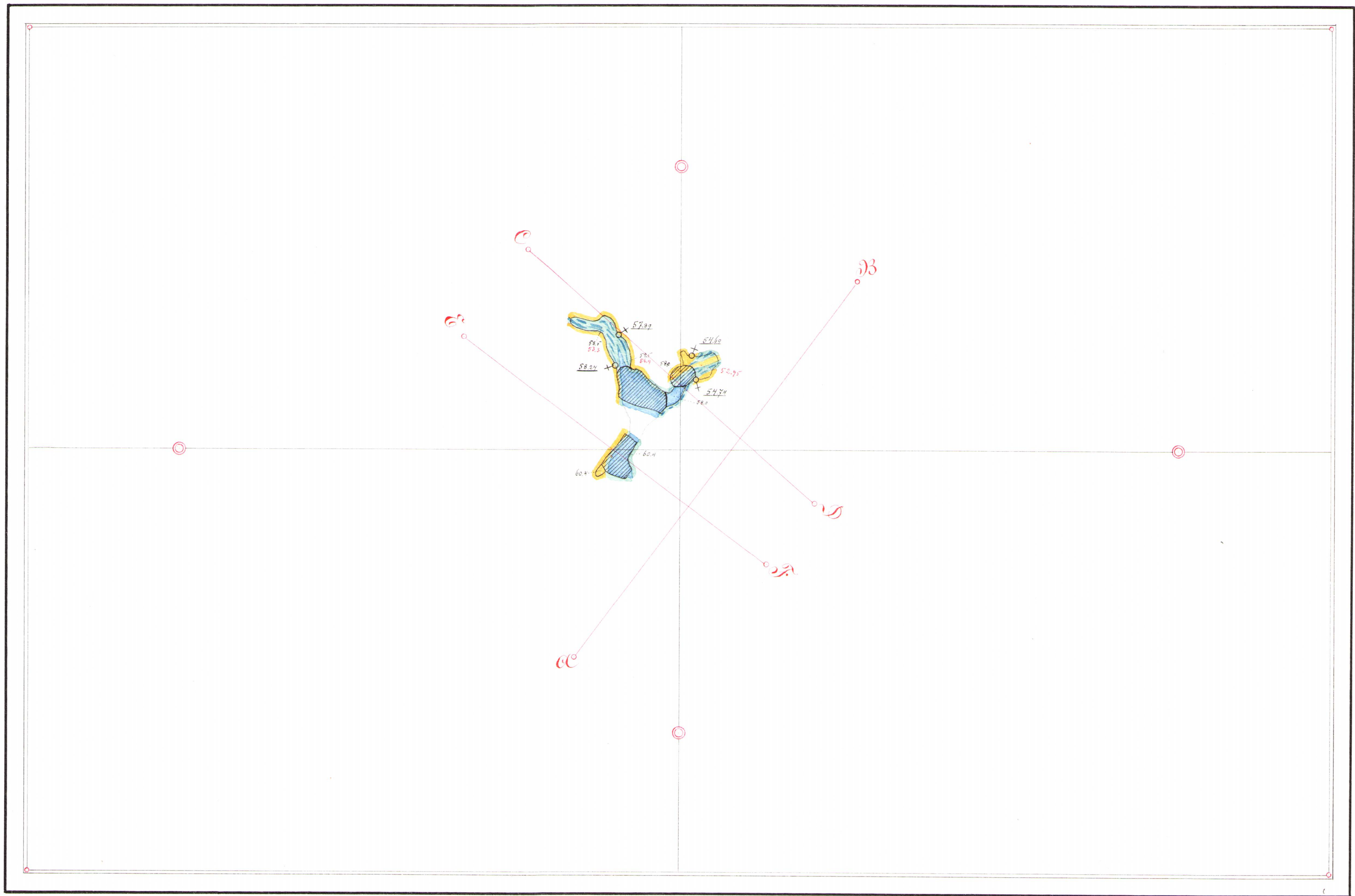
för tiden		Hörställd af	Inlagd på denna karta	
från och med	till och med		af	den
18 ¹² / ₂ 93	18 ³⁰ / ₂ 94	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	18 ³⁰ / ₂ 95
18 ³⁰ / ₂ 94	18 ¹⁴ / ₁ 97	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	18 ⁶ / ₇ 97
18 ¹⁴ / ₁ 97	18 ¹¹ / ₁ 98	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	18 ²² / ₂ 98
18 ¹¹ / ₁ 98	18 ²² / ₂ 98	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	19 ¹⁷ / ₁₀₀
18 ²² / ₂ 98	19 ¹⁷ / ₁₀₀	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	19 ⁴ / ₁ 01
19 ¹⁷ / ₁₀₀	19 ⁵ / ₄ 01	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	19 ⁷ / ₁ 02
19 ⁵ / ₄ 01	19 ¹⁰ / ₂ 02	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	19 ⁵ / ₄ 03
19 ¹⁰ / ₂ 02	19 ¹² / ₂ 03	J. G. Jungner	C. H. Mannerstråle	19 ¹² / ₂ 03
19 ¹² / ₂ 03	19 ²² / ₂ 04	J. G. Jungner	Carl Figgare	19 ²² / ₂ 04 Coll. C. H. M ⁴
19 ²² / ₂ 04	19 ¹² / ₁ 05	J. G. Jungner	Carl Figgare	19 ³¹ / ₆ 05 Coll. C. H. M ⁴
19 ¹² / ₁ 05	19 ²³ / ₃ 06	A. Goldkuhl	Carl Figgare	19 ²³ / ₃ 06
19 ²³ / ₃ 06	19 ³⁰ / ₇ 06	A. Goldkuhl	Carl Figgare	19 ¹⁰ / ₇ 07

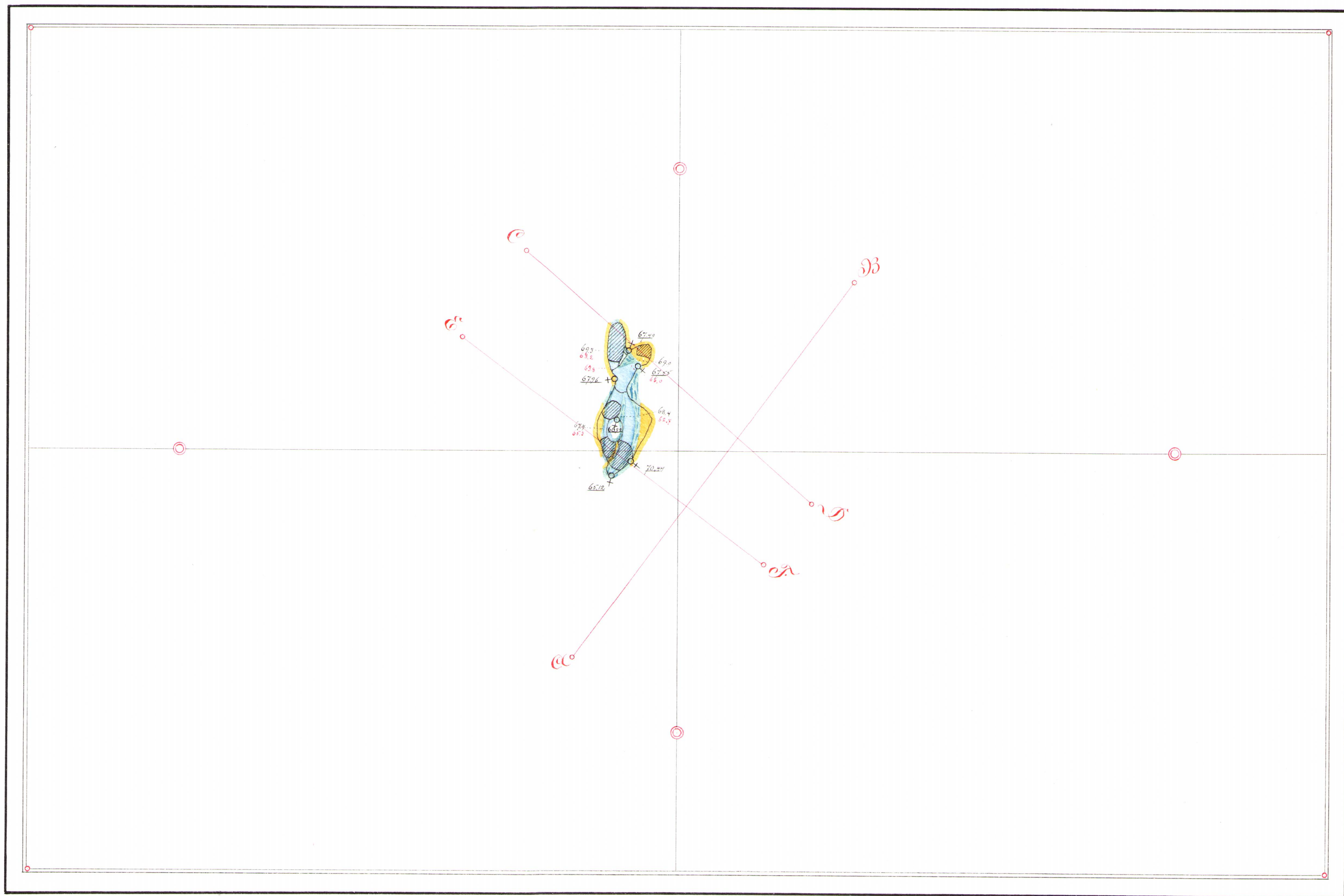

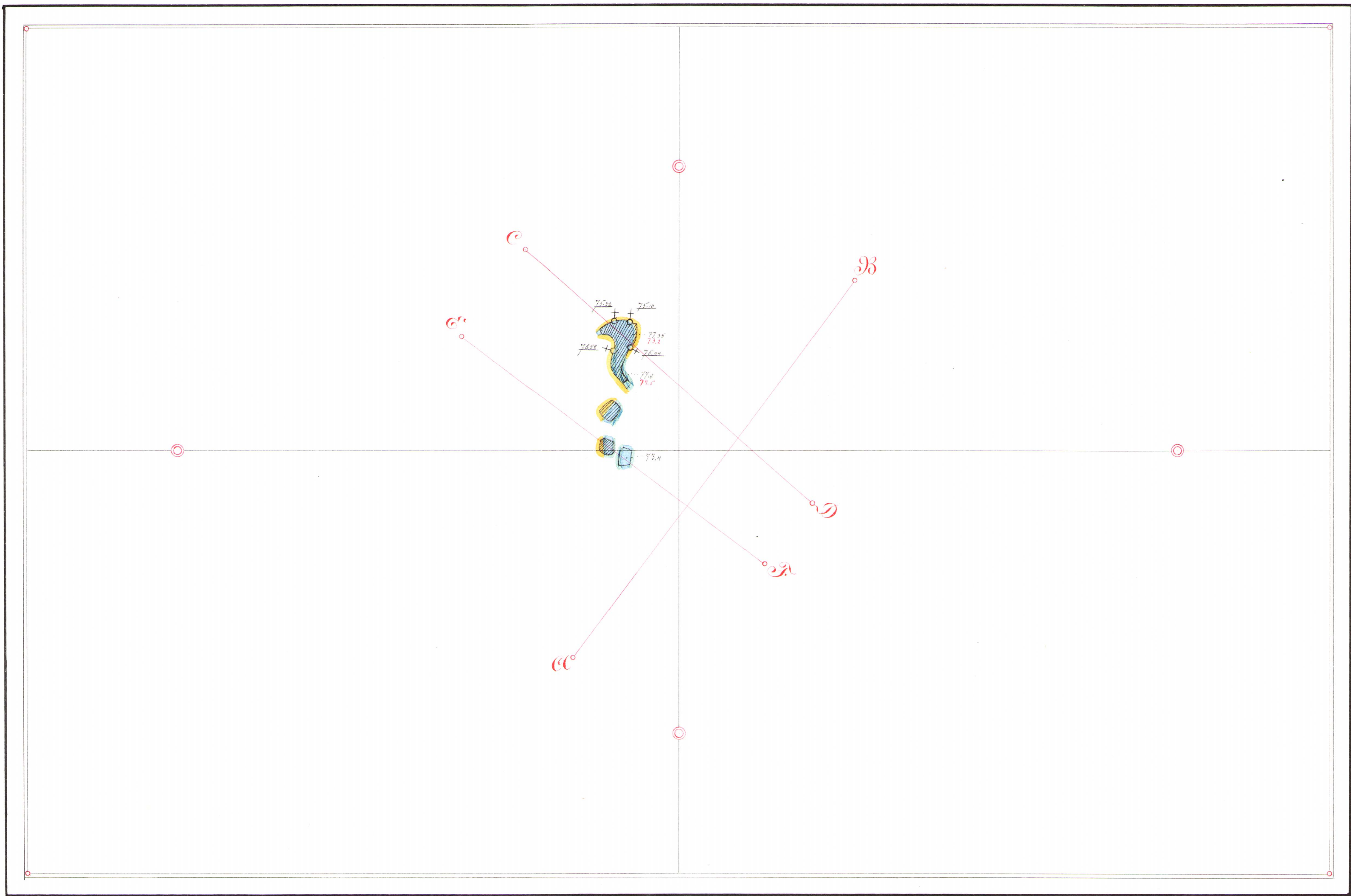

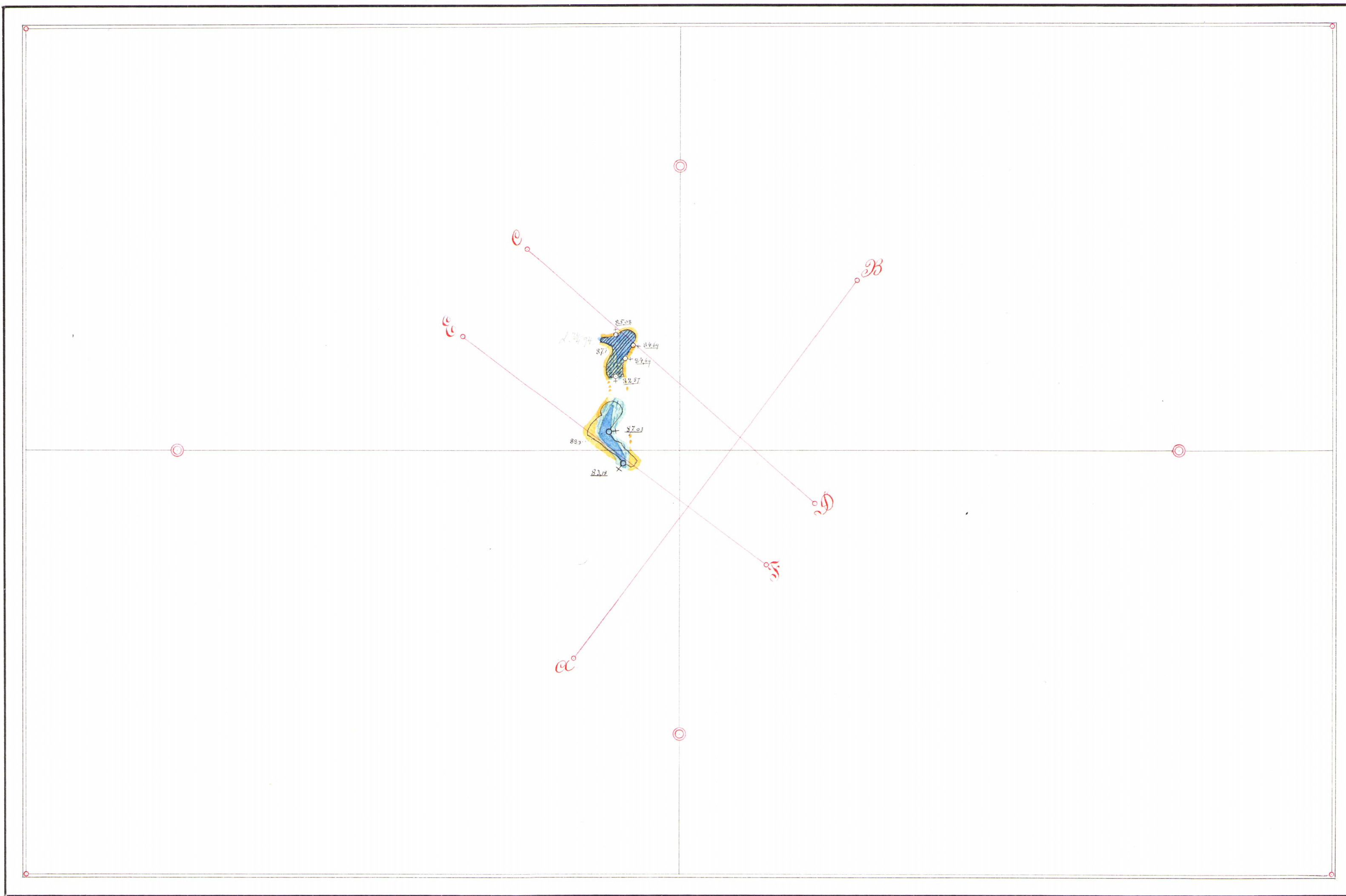

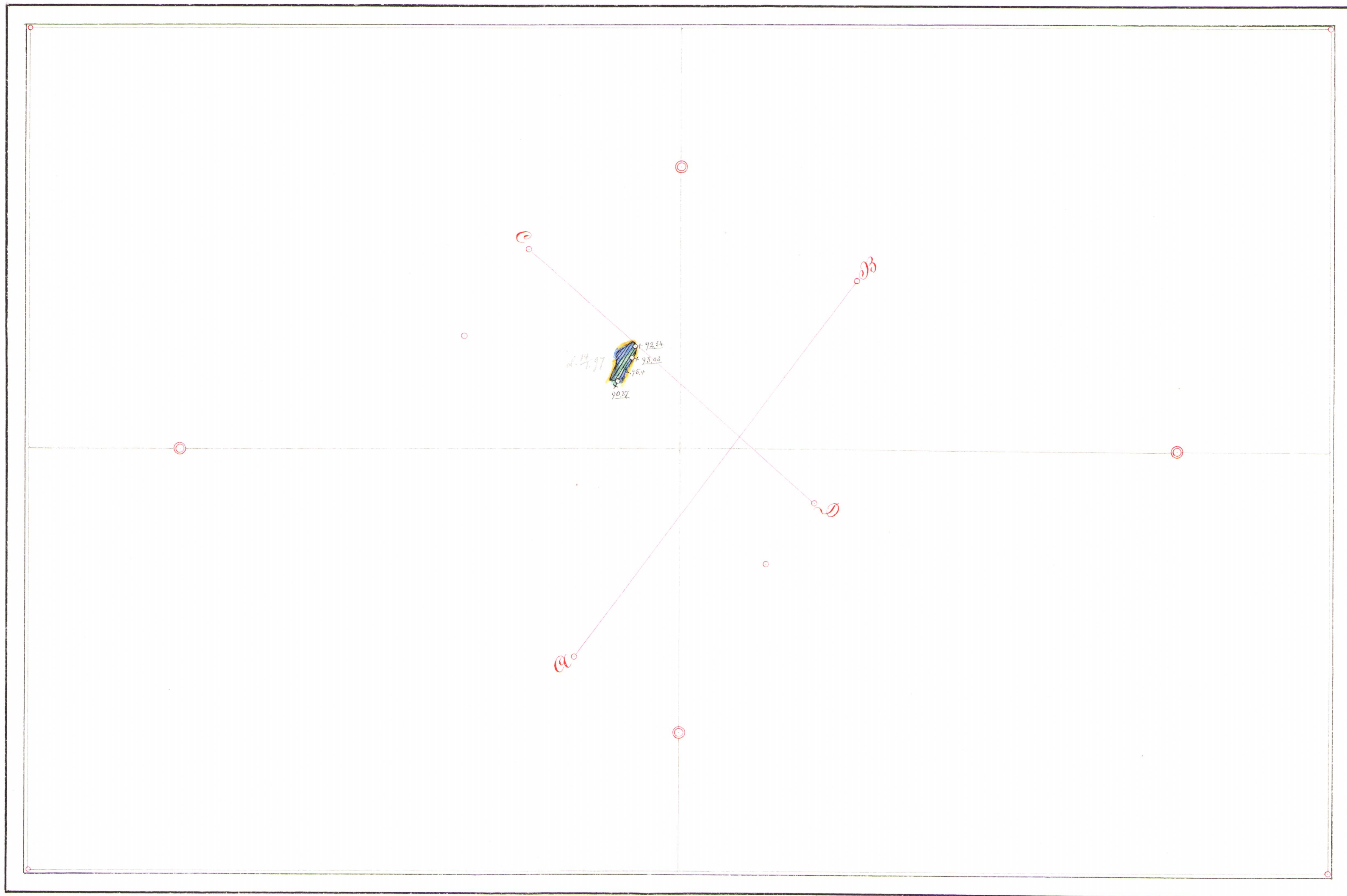

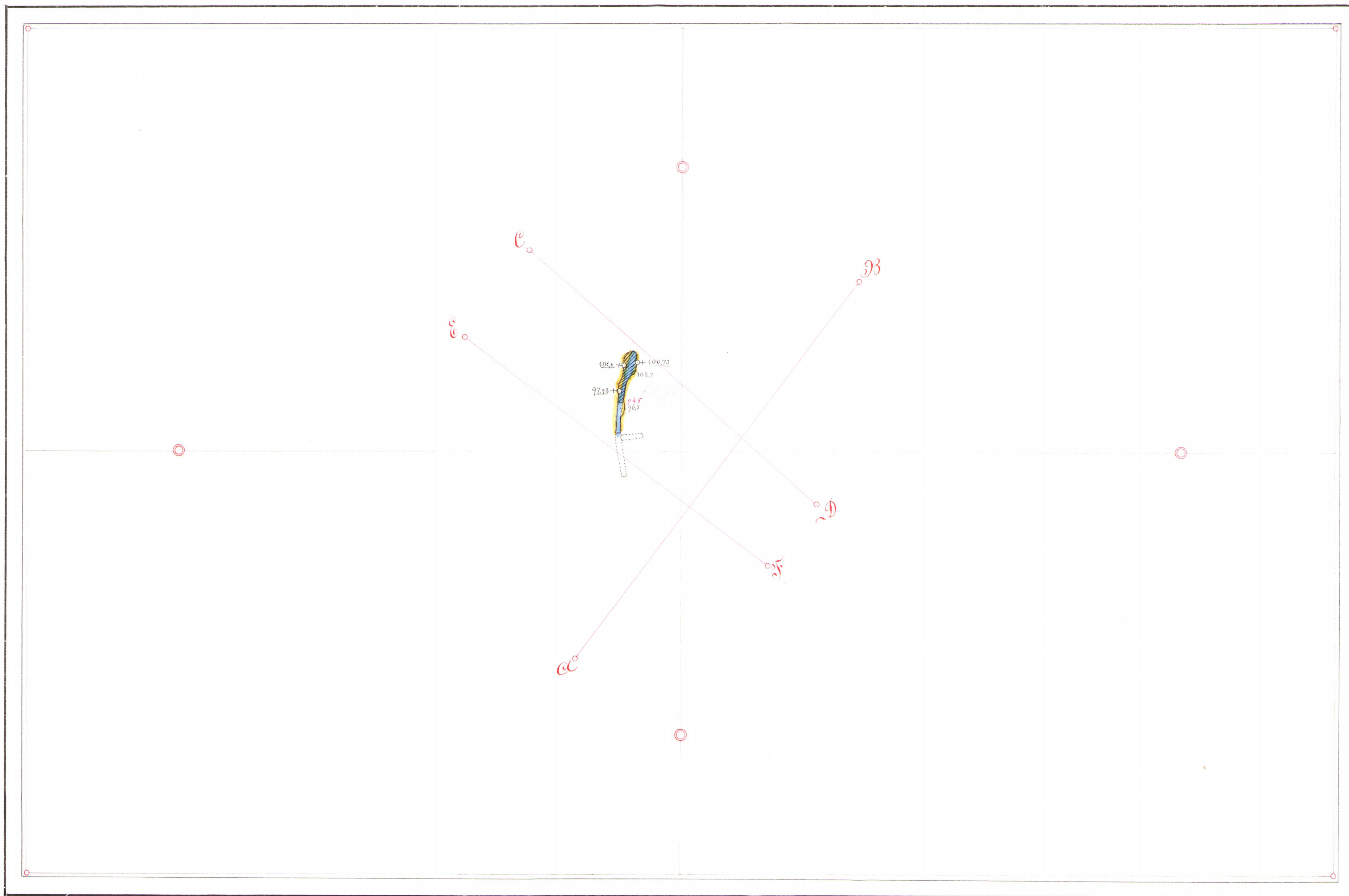

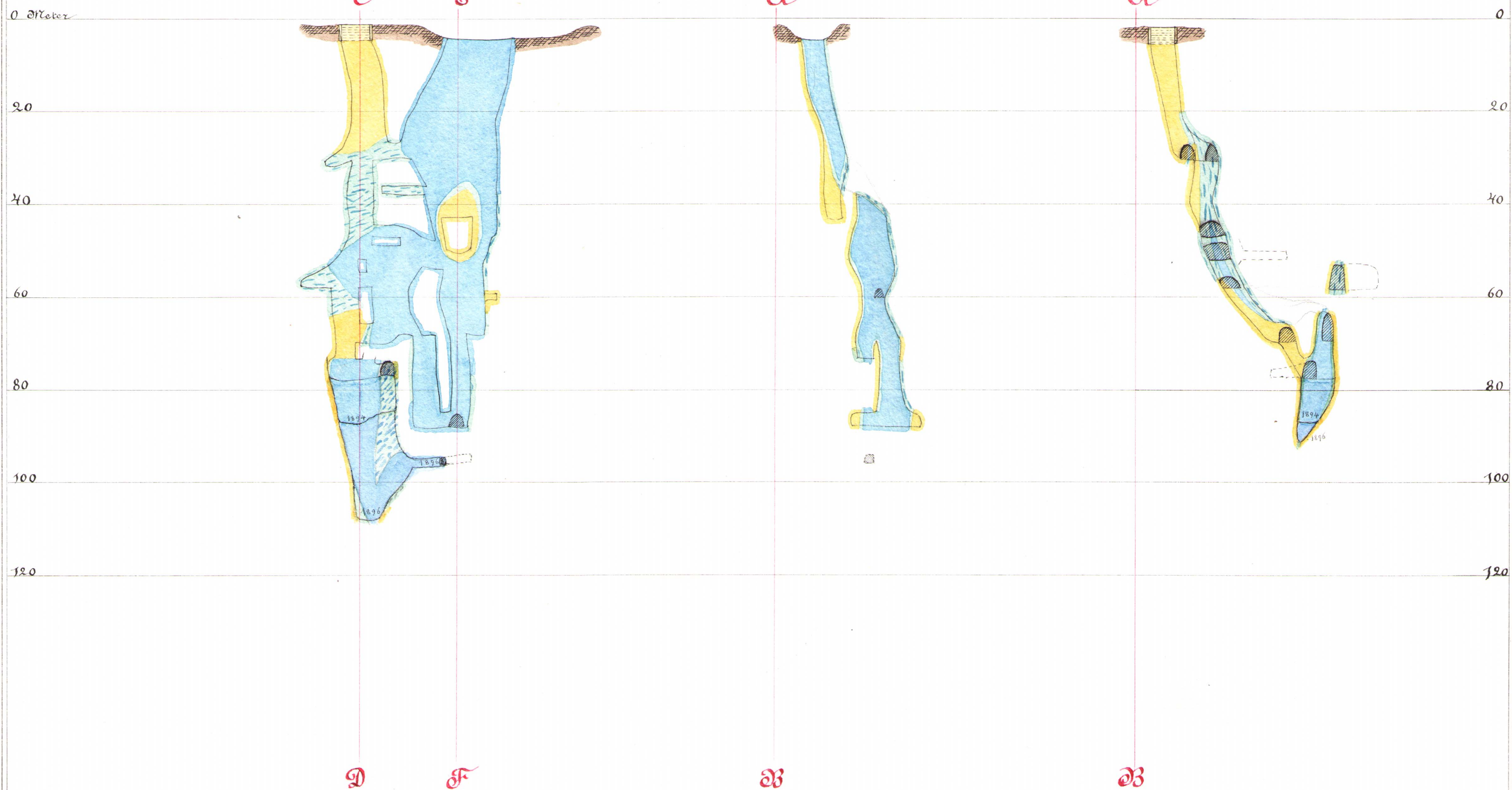

Profiler.

Längdprofil efter BA

efter FE Tvärprofiler

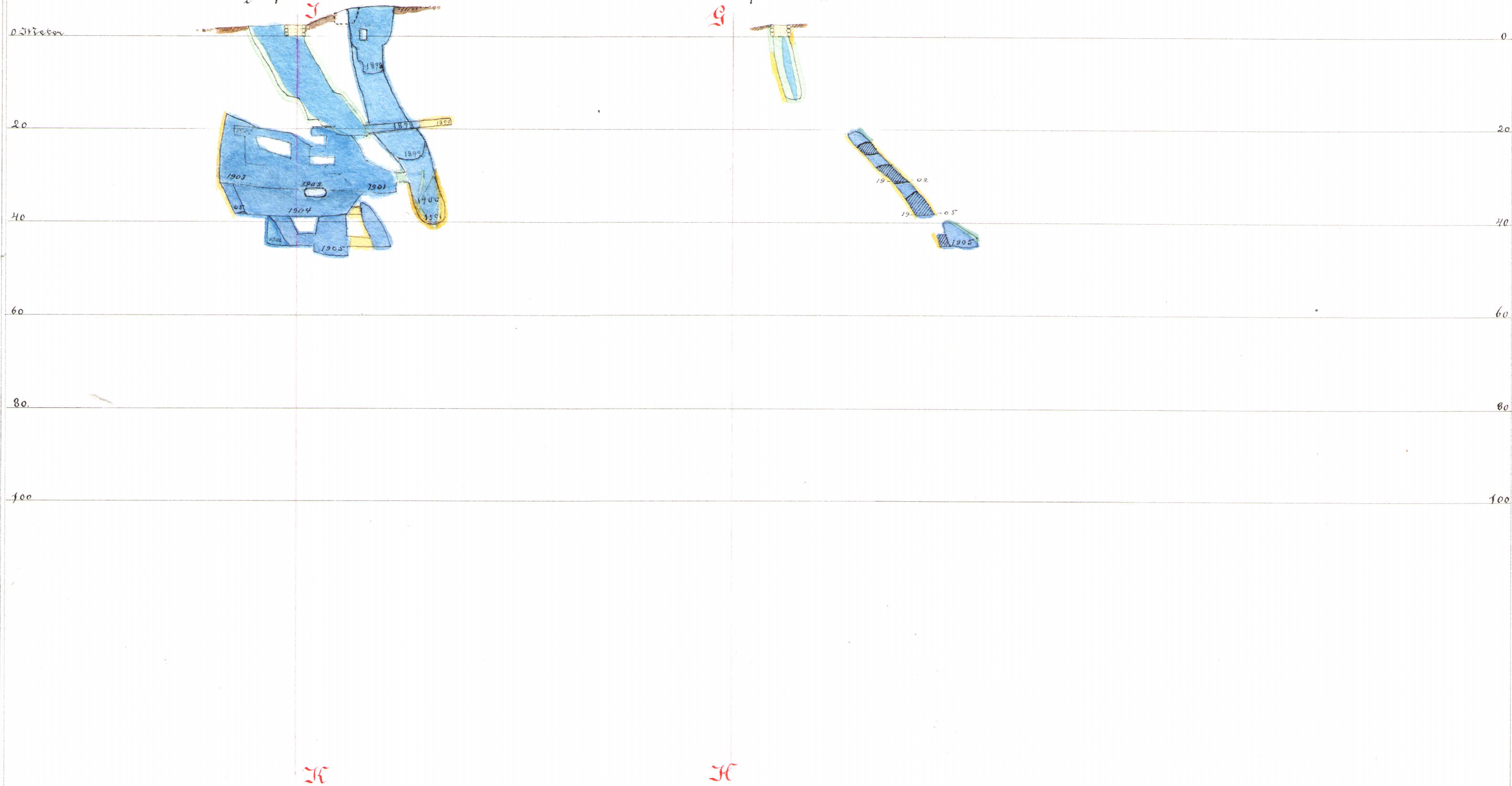
efter DE

Profiler

Längdprofil efter *GH*

Tvärprofil efter *JK*

Beskrifning
till Karta öfver Malungshärns Grufvor
vid Persberg i Ternebo socken af Vermlands län,
affattad på grund af äldre karta och egna
mätningar, afslutade den 11 December 1893 af
J. G. Jungner, dertill behörig emb. Kungl. Konv.
Ins. Den 6 Juni 1890 och 8 Juni 1892.

Grufvorna tillhöra det s. k. Jordägärlädet
beläget strax nord om Persbergs Odalgrufvfält.

Malungshärnet omnämnes först i
Bergmästarerelationerna år 1781, då det om-
talas, att grufvan arbetats till 9 famnars djup,
men samma år ödelagts. I samma rela-
tioner nämnes flera gånger, att grufvan
under slutet af 1700-talet bearbetats. hvil-
ken af de härvarande grufvorna dessa be-
rättelser åsyfta, kan dock ej bestämdt af-
göras; och först de för år 1819 befintliga
relationerna rörande grufvan synas afse
Stora Malungshärnsgrufvan. År 1821 lades
den åter öde för att först år 1842 ånyo
upptagas, sedan en dubbel konstledning
blifvit byggd från Krangrufve konsthjul.

År 1849 blef grufvan åter öfvergifven, men
upptogs ånyo 1851, då konsten ombyggdes.
Derefter drefs den till och med år 1864, då den
nedlades, emedan "man hade öfverflöd på
malin från andra grufvor å fältet och sak-
nade afsättning för densamma". Sedan
dess har grufvan legat öde till år 1892,
då man nybyggde konstledningen och

i mån som vätnet afstänktes i grufvan, insatte starka förtimringar för att stödja de lossniga och sköljiga väggarna.

Storande Östra Malubergskärsgrufvan såges i nyssnämnda relationer, att den år 1847 blef upptagen från ödesmål och då var 5 famnar djup från hafven; botten var $2\frac{1}{2}$ famn lång samt 1 famn bred; malmen hade $1\frac{1}{2}$ alns bredd. Under år 1848 lär denna grufva äfven hafva varit något arbetad, men derafter synes den hafva legat öde.

Hvad beträffar Korra Malubergskärsgrufvan, såges i relationerna, att den år 1847 upptogs från ödesmål och hade ett djup från hafven af 75 fot. Malmen på botten var i söder 5 alnar bred, men i norr blott 3 alnar. Äfven åren 1848 och 1849 synes grufvan hafva varit något bearbetad, men efter denna tid har den förmodligen icke varit arbetad.

Kräkguldsgrufvorna omnämnas ej i relationerna.

Nya Malubergskärsgrufvan synes hafva blifvit påtagen före år 1856. År 1886 upptogs den änyo och bearbetades under sommaren till ungefär en påtärnings djup, hvarefter den ödlades, då man ej fann brytvärd, såvlat maln.

Af dessa grufvor har endast Stora Malubergskärsgrufvan blifvit kartlagd, hvilket skedd år 1856 af framtidne Bergmästaren A. Ljöfven. Denna karta, efter

hvilken grufvan delvis blifvit indagd, angifver dock ej malmens läge eller sträckning, och ej heller de honom omgifvande bergarternas beskaffenhet.

Malmens strykning är ungefär NV-SO samt har starkt donläge åt SV. Den utgöres af svartmaln af rik och godartad beskaffenhet, men fordrar dock noggrann skräddning till följd af i densamma ofta förekommande svafvelkis. Enligt analys af generalprof af brutn maln, uppförd under år 1893 från en mindre malukörtil i nordvästra delen af grufvan utgjordes malmens halt af metalliskt järn 60,30%, af fosfor 0,003% samt af svafvel 0,015%.

Det skarlager, i hvilket dessa malmer uppströda, karakteriseras, till skillnad från de flesta andra skarlager å fältet, genom frånvaron af granat. I A. E. Tornebohus beskrifning till sin geognostiska karta öfver Persbergsfältet angifves det vara amfiboliskt grönskarn. Vanligen förekommer såväl i hängandet som liggandet mellan hällflintan och malmen eller skarnet blott ett smalt, ytterst sköljigt och skiffrigt lager af här s. k. svartskarn, bestående hufvudsakligen af mörkt hornblende och något talk. Dessa sköljar orsaka naturligen, att väggarna blifva lossniga, hvarför grufvan är mycket förtimrad. Detta i förening med det stora väentillflödet gör grufbrytningen härstädes besvärlig och kostsam. År

1893 uppforderades 405 ton malen, förutom
vaskmalen.

Persberg i Febr. 1894.
J. G. Jungner.